

N:o 23.

Af herr **J. Anderson** i Tenhult: *om nedsättning af tullen å kaffe.*

Det är ingalunda obekant, hurusom för ett par årtionden sedan den åsigten var gällande, att de flesta varor som infördes i riket skulle från tullungälder vara fria. Men för att bereda staten stora inkomster blefvo en del nödvändighetsvaror belagda med oskäligt höga tullar, synnerligast sådana, som icke kunde produceras i vårt land. Bland sådana var artikeln kaffe.

På min framställning till Riksdagen för några år sedan, blef tullen å kaffe nedsatt, ej så mycket som jag önskade, men från 26 till 12 öre per kilogram. Jag har fortfarande den uppfattningen, att äfven sistnämnda tullafgift är för hög och bör, om ej helt och hållet borttagas, åtminstone betydligt nedsättas.

Man får visserligen från ett och annat håll höra yttranden, att kaffeförbrukningen i Sverige är större, än den borde vara, samt att man kan befara, att den blefve ännu större, om tullen borttoges och varan derigenom blefve billigare; men då konsumtionen under en längre följd af år blifvit så omfattande som den är, lär förbrukningen hvarken ökas eller minskas, om varans pris ställer sig något högre eller lägre. Om spirituosavaror och starkare maltdrycker utbytas mot mindre eller alldeles oskadliga, t. ex. kaffe, så vore sådant förmånligare för såväl svenska folket i sin helhet, som för den enskilde, äfven om kaffeförbrukningen i någon mån minskades.

Då kaffe ej kan odlas i vårt land, och således ingen konkurrens mellan inhemsk och utländsk vara kan uppstå, lär man af sådan anledning kunna antaga, att priset hos de svenska köpmännen höjes med

tillsatsens hela belopp, och ostridigt torde vara, att de fattiga och mindre bemedlade i lika hög grad, om ej högre grad än de förmögne, förbruka kaffe, så kan jag ej finna det vara hvarken billigt eller rättvist, att personer och familjer med sina små, kringskurna tillgångar skola, då det ej är fråga om något som helst skydd för svenska näringar, på sätt som nu sker, tvingas att göra uppoffringar för att skaffa staten stora inkomster.

Efter dessa erinringar får jag vördsamt föreslå:

att tullen å kaffe nedsättes från 12 till 5 öre per kilogram; samt

att den föreslagna tullnedsättningen må vinna tillämpning så snart ske kan, senast från den 1 juli detta år.

Stockholm den 22 januari 1898.

J. Anderson,
från Jönköpings län.

Häri instämmer:

Carl Johansson,
Aföse.